

کتابخانه
شورای
وزارت

۱۸ مهری
۲۱۱۹۱۱

۸۵۴۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: جهد المقل

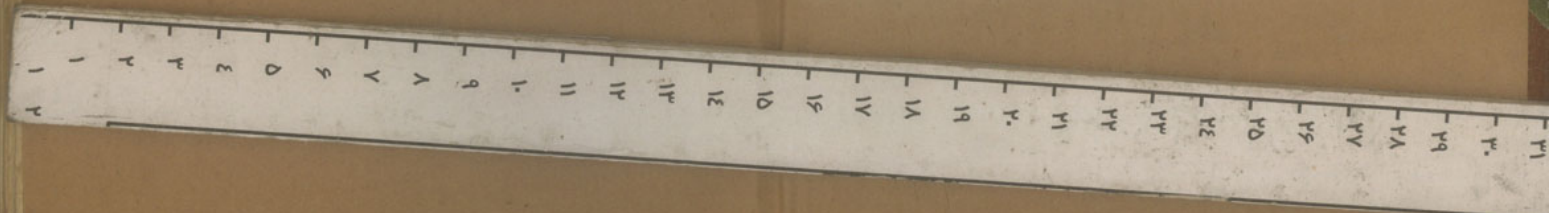
مؤلف: _____

موضوع: _____

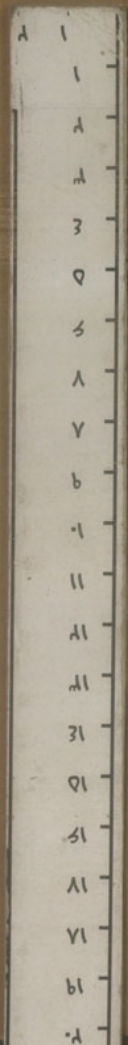
شماره اختصاصی (۱۸۸) از کتب اهدائی: مهری

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب: ۲۱۱۹۱۱

۱۸ مهری
۲۱۱۹۱۱

۸۵۴۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: جهد المقل

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره اختصاصی (۱۸۸) از کتب اهدائی: مهری

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب: ۲۱۱۹۱۱

۸۵۴۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: عهد المقل

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره ثبت کتاب: ۲۱۱۹۱۱

شماره اختصاصی (۱۸۸) از کتب اهدائی: معزنی

۱۸۸ معزنی
۲۱۱۹۱۱

المبوط کتبه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم انما انزلت في حق محمد بن عبد الله
وغيره من رايته واسمها في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
لا في حق غيره من رايته واسمها في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
استحقاقه في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
فانما استحقاقه في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
عليه باجرة المثل في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
ويكون كغيره من رايته واسمها في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
ولم يخطه في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
عليه باجرة المثل في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
من موضع ساجد في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
ساجد في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
والله اعلم بالصواب

المبوط كتبه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
يجوز لغيره من رايته واسمها في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
انما استحقاقه في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
عليه باجرة المثل في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم

المبوط كتبه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
انما استحقاقه في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
عليه باجرة المثل في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
من موضع ساجد في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
ساجد في حق محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم
والله اعلم بالصواب

شرفت بزيارة مكتوبكم الشريف
سيدنا الاجل

واحد منكم قد سلمتم عن التكليف في
هذه الوقائع فلا يخفى عليكم قول الله تعالى انما
الله ورسوله واولو الامر وهم الائمة الهداة
من الال الرسول صلى الله عليه وآله وسلم
غيرهم ولا ولاية لاحد منكم بعد ذلك
يخط مولانا صاحب الزمان وصي الاوصياء
وخاتم الاولياء عليه وعلى ابائهم صلوة المصلين
بواسطة محمد بن عثمان العمري وفيه واما الخواص
الواقعة فارجعوا فيه الى رواية حديثنا فانهم
حقى عليكم وانا حجة الله وروى عن الصادق عليه السلام
حكمكم بما حكم الله به فانما حكم الله بالصادق عليه السلام
حكمكم بما حكم الله به فانما حكم الله بالصادق عليه السلام
وعليها قد رد والراد عليها الراد على الله

محمد اکمل فی اجود الی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة على محمد وآله الطاهرين وائمة
علي اعدائهم اجمعين اما بعد فيقول الحق الباطن محمد رضا بن محمد جواد اقامته
عز وجل يوم الناز من المجلد الثالث من كتاب جهاد الحق الذي جمع فيه
تجربته في اجود السبل وسبله ان يهدي السبل الى الله وبعده الزكوة
سبب في قدر ازخانه خود را خراب کرده که بعد از آن بغير کند کلي سبب
ان سدره ابد وسبل را دري نموده و از اجتهاد خانه و بزرگوار
پرده ايا که خانه خود را خراب کرده خانه من است يا نه و همچنين هرگاه که
خانه من خراب شود سبب ايا باشد و حاجت خانه در خواست کردن آن نقصان
کنند تا خود را بسبب و سبب نه ديگر صدمه ازان وارد نمايد ايا خانه من است يا نه
چه بزرگوار و چه صانع المقام من کلمات الاعلام في الحق القرين الکاتب
ضمان ايا مختصر نيست در عصب بلکه سبب را از سبب تعلق موجب ضمان
میشود و بعد از آنکه آنچه در حقيقت در تعلق و هلاک مال دارد ما از امور است که
سبب ميبندد در عرف بعنوان حقيقت هلاک ايا من ترا نيک سرچون را
بر ديا که سبب را بر ديا چه راه را در تعلق ميبندد و سبب را با سبب ميبندد
قسم اول را علت ميبندد و قسم دوم بر دوسم است که انکه از نشان ان
است که قصه نشود بان چه که هلاک را مانع سبب ميبندد بعنوان حقيقت
در عرف يا نه قسم اول را سبب ميبندد و فخر انرا سبب ميبندد که نشان
و ظاهر نيست که مراد نشان از اين قديمن باشد که هلاک بان سبب
مختص اتفاق ميبندد چنانکه در صياح ببالغ عاقل صيغ غير عاقل
که ميگويند ايا سبب هلاک نيست در عرف و عبادت پس کنان
چه سبب است و چه سبب و فلز پدين و افتادن عبادت است
و انچه صيغ غير او را چه ميبندد است و بدانکه هرگاه دوام
که در حقيقت در هلاک دارد جمع شود يا اينکه هر دو از باب ميبندد

در عرف يا نه قسم اول را سبب ميبندد و فخر انرا سبب ميبندد که نشان
و ظاهر نيست که مراد نشان از اين قديمن باشد که هلاک بان سبب
مختص اتفاق ميبندد چنانکه در صياح ببالغ عاقل صيغ غير عاقل
که ميگويند ايا سبب هلاک نيست در عرف و عبادت پس کنان
چه سبب است و چه سبب و فلز پدين و افتادن عبادت است
و انچه صيغ غير او را چه ميبندد است و بدانکه هرگاه دوام
که در حقيقت در هلاک دارد جمع شود يا اينکه هر دو از باب ميبندد

يا هر دو از باب سبب يا که سبب است و ديگر سبب است هرگاه دو سبب باشد و در ان
سبب تعلق نموده اند انکه سبب ان سبب چنانکه سبب از دو سبب باشد تا ميبندد و
در ضمان سبب ميبندد و سبب سبب انکه که سبب ميبندد و در سبب سبب انکه که
و مانع از سبب ميبندد و سبب ميبندد و مانع از سبب ميبندد و سبب ميبندد
که علت تعلق حاصل شود اوصاف است و همچنين در سبب پس اگر سبب ميبندد
غير که است و ديگر چنانکه سبب ان سبب که در مانع از سبب ميبندد و سبب ميبندد
پس هرگاه بر آمدن يا سبب و افتادن سبب در وقت واحد اتفاق افتد
هر دو در همانند و هرگاه با بر آمدن پيتر است اوصاف است چون مقدم است در
تاثير و يا ميبندد در چند سبب موضع از کلام فقها نظر بکند و توهم اراده انکه
کلمه پيتر سبب را سبب کرده عطف است و مثال افتادن سبب که سبب ميبندد
باشد که با را که بر ديدنيست و اخراج سبب و ديگر سبب ميبندد و ضعف
از بر افراز نگاه دارد از افتادن سبب ميبندد و در انرا سبب ميبندد
نماند که از جهت داخل شدن سبب و ديگر از بر خور دن سبب و مثال مقدم
احد هلاک باشد فاعله باشد بيان سبب ميبندد و سبب بر آمدن يا
ضعف هر سبب که خود را نموده نگاه بدو سبب يا انکه که چه ميبندد و ديگر که در
در ان ان سبب ميبندد که تا ميبندد است و اما هرگاه جمع شود سبب و سبب
سبب انکه که چه ميبندد و ديگر سبب ميبندد از ضمان توجه ميبندد و جهت
اين حکم دو دليل دارد که اول انکه سبب ميبندد است و ديگر انکه سبب ميبندد
حقيقت است و سبب ميبندد و در هر دو چنين است بزرگوار بعد از تعلق هر
یک موجب ضمان است است است با عت فراغ ضعفت نمیشود چه مانع دارد
که مالک غير باشد در رجوع هر که چنانکه در سبب ميبندد است و اگر مراد
از مانع نيست که لغیر و ايا که که دلالت بر ضمان قائل و تلف دارنده هر که مراد
با امکان حقيقت نشود پس بايد بر قائل سبب ضمان ميبندد و چنانچه است از

در عرف يا نه قسم اول را سبب ميبندد و فخر انرا سبب ميبندد که نشان
و ظاهر نيست که مراد نشان از اين قديمن باشد که هلاک بان سبب
مختص اتفاق ميبندد چنانکه در صياح ببالغ عاقل صيغ غير عاقل
که ميگويند ايا سبب هلاک نيست در عرف و عبادت پس کنان
چه سبب است و چه سبب و فلز پدين و افتادن عبادت است
و انچه صيغ غير او را چه ميبندد است و بدانکه هرگاه دوام
که در حقيقت در هلاک دارد جمع شود يا اينکه هر دو از باب ميبندد

في باب النور والظلمة
والدقائق

وحصلة الدفء بكتابتهم في
 المصنف بالاسم وبقدر
 وقصده في احوالهم
 الاخذ بالضمير واما
 لم يذكر في ما ذكر من المصنف
 واما في بعض المصنف
 الغلط وان لم يصح
 لم يذكر وقرره في
 من في ان قصده منه
 ويسافر منه ان اسمه
 المصنف فلهذا جاز
 جزمه في المصنف

[illegible]

تجويد النسخ
منافس النسخ

از علم

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وفاقی

الکتاب
مکتبہ
سید
محمد
نور

[illegible][illegible][illegible]

والنصف من كل واحد
وان كان كل واحد
او اقل من ذلك
الجزء من كل واحد
او اكثر من ذلك

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

لقد مررت
على هذه الاماكن وهاهنا لك عجا
اللفظ في زعمهم والظاهر في الملك

[illegible][illegible]

1951-1952
1953-1954
1955-1956

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a name, possibly "J. M. Smith".

منه الى الله تعالى

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning "الشيخ" (the scholar) and "الكتاب" (the book).

چهارم و اولی که در آن زمانه

1850

فيكون كونه مواتا وان توسط المهاد في نفسا عفو والفرق بين ما كان الله به قبلها و
او بعد من طه سبحانه وما قولنا احياء الفاني اه فيه ان هذا انما يتم اذا عرفت زوال الملك
الاول وقدرت بطاير ما لا يمتصها واجتماع الملكين المستعملين على المجموع كمال قوله
المتن ايتم قياس مع الفارق والفارق وجود الوجود في اللقطة كما ذكرته قوله واحصا
نفا الملك فخطه بغيره بالجماع في ان المتبادر منها احياء الاول والمواد في
الغرويات او الصالحات كما هي في علم الاحياء بعد سواب وقدرت في طهار

[illegible]

يبلغ من سؤل اللغ
هائنة والنع
عن موادة

محکم فی سبب الزوال

در کمال طلوع الفجر است
و در غروب الشمس است

اور جمع فیہ الی خطہ
اب عاصم علی فقی
الواقف بفتح
الادلی واصل
ان یومہ ما بلین
اولادین اکملہ

فكلف الصدر
والنفس في
الصلح من
وإنما
يتبعنا
فيه النقد
شعور
الخصومة
الفاخر
ألفها

قدرة الله على كل شيء
تلكه في حق الوقف
النفس لا تصور له
زوال بعد زوال

بعد استغفار

في عدم ادايتهم ذلك ولذا ادرغ في الحكم
الاجماع مما ان الصوم لا يخص
من كعب وعشرين

[illegible]

نز

أول ما سأل الله الصالح
الذي هو في الجنة
المنزل وهو
كفافة النخل
منه

فصل

وسبعة المئتين
التم اربعة المئتين
من الصفي
خاله في الجاه

الفضل
يكون
بقية
الفضل

وَنَحْنُ ذُلٌّ خَالِدِينَ
الْمَلَائِكَةُ السَّاجِدُونَ
الْمُرْسَلُونَ
وَنَحْنُ ذُلٌّ خَالِدِينَ
فِي الْأَرْضِ
سُوءُ الْقَوْلِ
بِأَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ
وَفَرَجَ عَنْهُمْ
مَلَائِكَةُ السَّاجِدِينَ
وَنَحْنُ ذُلٌّ خَالِدِينَ

مشرطان متغیران

في استغفار الله عز وجل

لوائف الدوله

[illegible]

فان قلت ان الشرط هو تحقق الفسخ الموجب ردا العين فيها واداء المثل واداء الفدية
وعين الجلول هو قدرة المروطة عليه تمام الدية فقلت قد يقال ان العين
واجبها ذلك لا وجب ان يرد في الشرطية بجملها كانه شرط على عمل احد المثل
لعدم الفرق بين اقفاء الشرط واداء عين من اهدبها كالفسخ الخاص ووجوب اقفاء
استحقاق عمل من اهدبها لا في وقت ايجاز بقاها او وجوده يتوقف على اقداره
انما لا يقدح في اذ لم يقيد به الشرط وكان استحقاق العمل لا يتوقف على
المقدور الا قدر ادى الشرط لا يتوقف على اقداره في الشرط ايضا فان
بجملها يحصل المتى الذي لا يتوقف على البه وانما المنع غير العين كالفسخ في
الزمن الجلول استحقاقه فان قلت ان التقيد بالفسخ اذا كان في اقفاءه الى
رد العين لم يكن الجلول لا قدره عليه في تمامه فلهذا لم يرد في اقفاءه ووجوب
لا يقدح في غير فانه كما عرفت قلت التقيد بالزمان الجلول ان يكون في الجلول
او السلط عليه او اطلاق السلط والفسخ او الزل لا يقدح في مقتضاه بموت
لاوليه في الزمان الا فخره اذا توهم ان اقفاءها بمقتضى في سائر الموقوف
في زمانه فلا يلزم فقلت وعدم تقيد به من حيث الزمان مدفوع بان الاعمال ايضا
اذا اخرجت بمقتضى وجوب رد الجمل او ادراسه ليس التقيد بالزمان الا احد
الاولى وينسخ تقيد به من تقيد فيها والدلالة على تقيد العمل والظلال في
ايقاف السلط عليه والفسخ على اطلاق لا دفع في دفعها فانها لعدم اقبول
بما كان الدلالة على ذلك ان الفسخ لكل حق من اشرافه على الفسخ فقلت ما
يقا فلهذا قد عرفت ان اشرافه على الفسخ لا يوجب اقبول العمل والظلال في
وكذلك فقلت ما لا يوجب له ولا يوجب جهالة في فسخه فليست فقلت ان اشرافه
ظلاله من غير اشرافه على الفسخ وكذا به في اقداره على بيع المهر وان كان الوصل
موجبا للفسخ لا استحقاق الفسخ والمتى والسعي فان ذلك ليس من مقتضى
اقتضا. زمس الاجارة او اقبول العمل او اقبول الفسخ في اقبول العمل لا يوجب
الفسخ في اقبول العمل او الفسخ وان كان فخرها في اشرافه على الفسخ فقلت ما
هو وجب تقيد بها وانما لا يتوقف ان فقلت وجود ذلك في نفسه فليكون

على استيفاء المسحوق

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible][illegible]

دران شهر مع عیاد

و نغارت باغ باغ
فصل جمیع است

و لودن امر بناء اضراس في

[illegible][illegible]

۴ و در ثبوت سبغ از غرض
یا بر ثبوت اعتقاد چهل و دو
مخصوصا شده

و حاصل اینست که هر
چند مانع از حق صلح
باشد با کسی حجت بران
نیست و اگر چه در بعضی
مقاصد جمعی مانع باشد
از صلح با او

[illegible][illegible][illegible]

ما فیہ

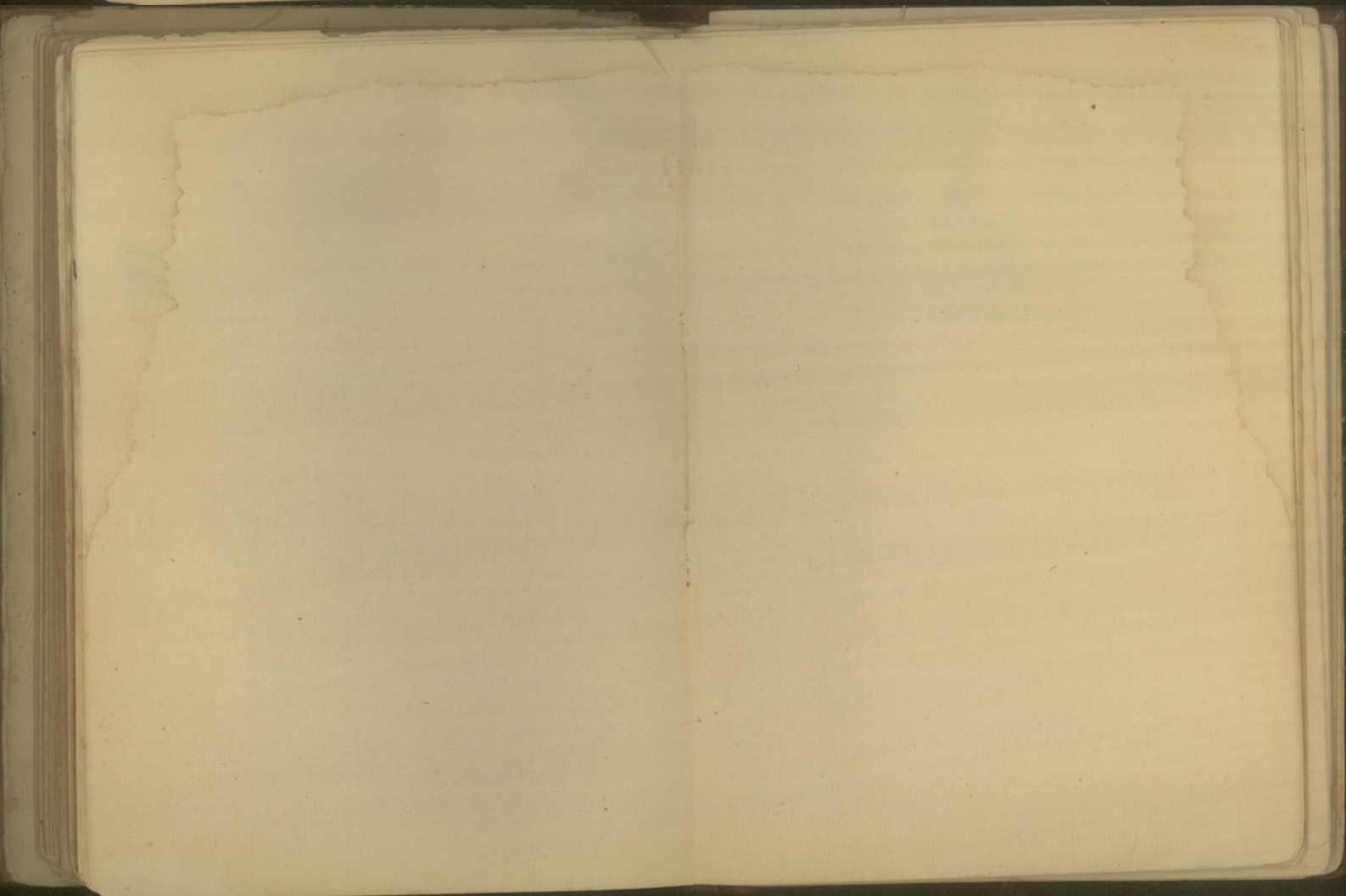
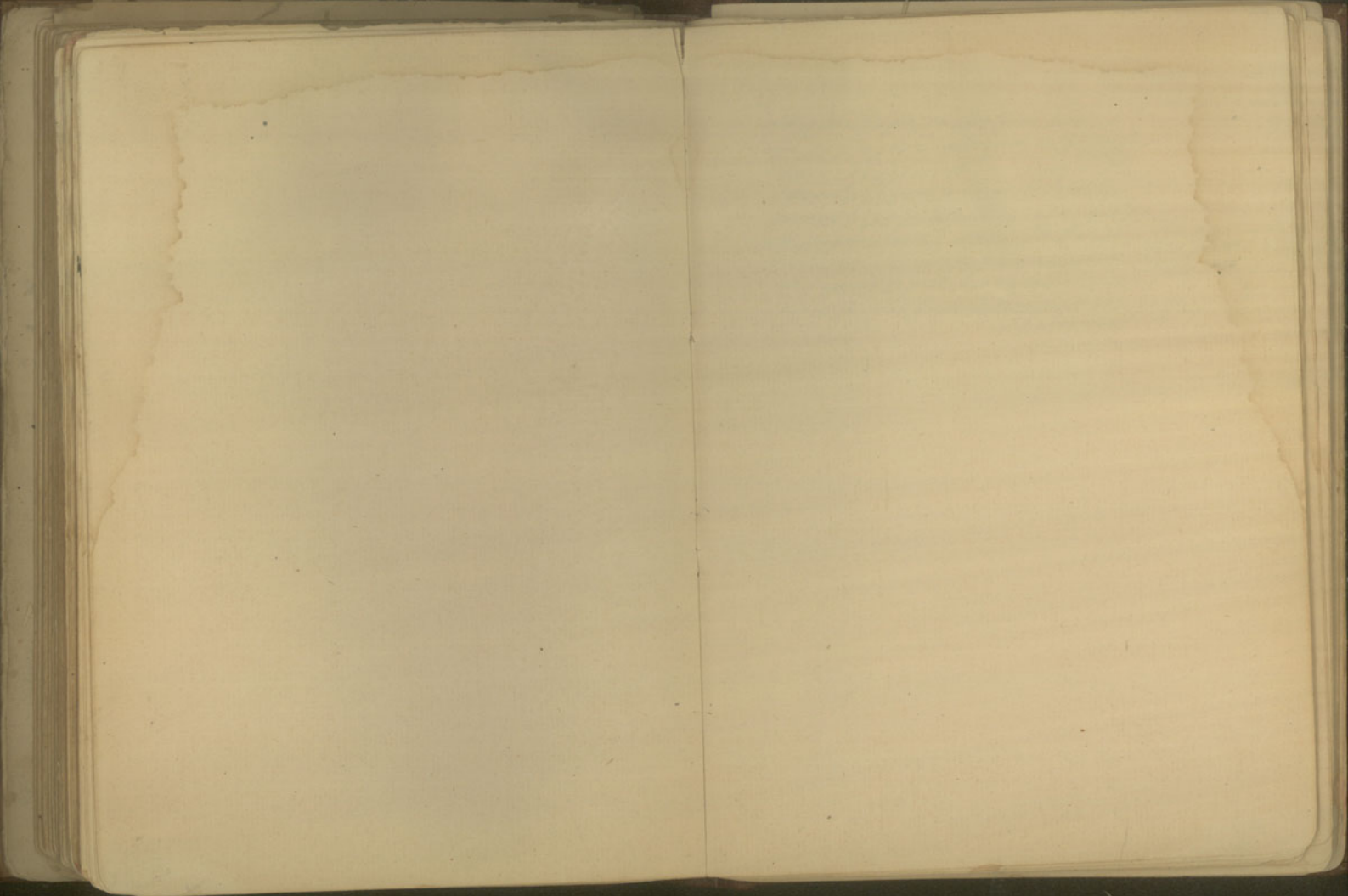
محتاج میوند

او تحلی

العلم الصادق
والمجاهدين
امام جعفر كاتب وول
لار الله زوربان
حاضر وخواجسته
والمجاهدين
والمجاهدين

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

التي في التعلق بالعلم والرب
لرب عبد عليه السلام فقد

مس کس وصیت کرده که اگر علت بخت ما بود ما بخت خود فراموش مال و فرزندان را و اگر
خودت نباشد بر بقه خط ما به خود و ما را کس است و خط ما را در دست گرد و در دست مال
صرف فرات بخت و بخت ما و اگر ما بخت کرده و خودت بخت نباشد و اگر
هم اعتبار ندارد و بخت مختلف است خنق از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
کاز غلبه ای که در بخت دارد و اگر بخت خنق از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
مختلف است و وجه ما از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
فان دان بخت الوصیه هر کس که حاضر باشد از هر مال اراده خنق الوصیه هر کس که حاضر
است از مال الوصیه و وجه ما از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
بعدتر من من عالم از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
علیه و کباب الاستیفاء و وجه ما از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
از الوصیه اقتضا با اعتبار وجه المال و صرف وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر
منه و لکن وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
خود را من وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
وجه ما هم از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
الولد الصغار و وجه ما از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
انکه کس مقتضا با اعتبار وجه المال و صرف وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر
منه و لکن وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
خود را من وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
وجه ما هم از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
الولد الصغار و وجه ما از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال
انکه کس مقتضا با اعتبار وجه المال و صرف وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر
منه و لکن وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
خود را من وجه که بخت الوصیه هر کس که حاضر است از مال الوصیه هر کس که حاضر
وجه ما هم از مال که از وجه الوصیه است و وجه ما هم از مال

بالتجارة من غير ان يكمل للشايف
اجرة وعوض من ~~مصلحة~~
مصلحة كما لعل يقتضيه
ظاهر السؤال
له التدبیر
فيكون كما تقرر

بي نذر الاموال وعلام
القبس

[illegible]

1872

بہ اہل اساطیر و سحر و
انحراف و لغو و انحراف
نیابت و درود و تعویذ
و از انحراف و غار و

که ای زیبا
از دق و ناله
مستفاد شود
عنا و سلا

از ربع متوفار اول ربع
برده و از ربع و ثلث
ربع متوفار بلا عقبه

درمورد ترکیب

اصح

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, with some words underlined. The text is written on aged, slightly stained paper.

باز نفوذ خفته باشد که
آنچه را باقی می‌ماند و تا

والدليل

من المسماة

واکوئی نشاند عینی در صورت
 چهار است پس با فرض علم در دو
 چگونه ثابت شود و چگونه
 علم حاضر از غیض است
 چه با عدم اقدام و علم را
 رافع آن قرار داده اند
 و جهت حصول احوال
 بر غیر با آن و در
 که در این مقام است
 و نشانه

ان الله عز وجل يحب المتقين
ان الله عز وجل يحب المتقين
ان الله عز وجل يحب المتقين

۱۷۲

نه کبریا نمرود
عقده است

[illegible][illegible]

تذکرہ

موریت کے

بسم الله الرحمن الرحيم

الحسين بن
علي بن
علي بن
علي بن

بسم الله الرحمن الرحيم

بہارِ روم

١٢

من علی

طالع
خضراء
تشار
رفع
دکوان

ویرمیں

استخوان

بالسرط

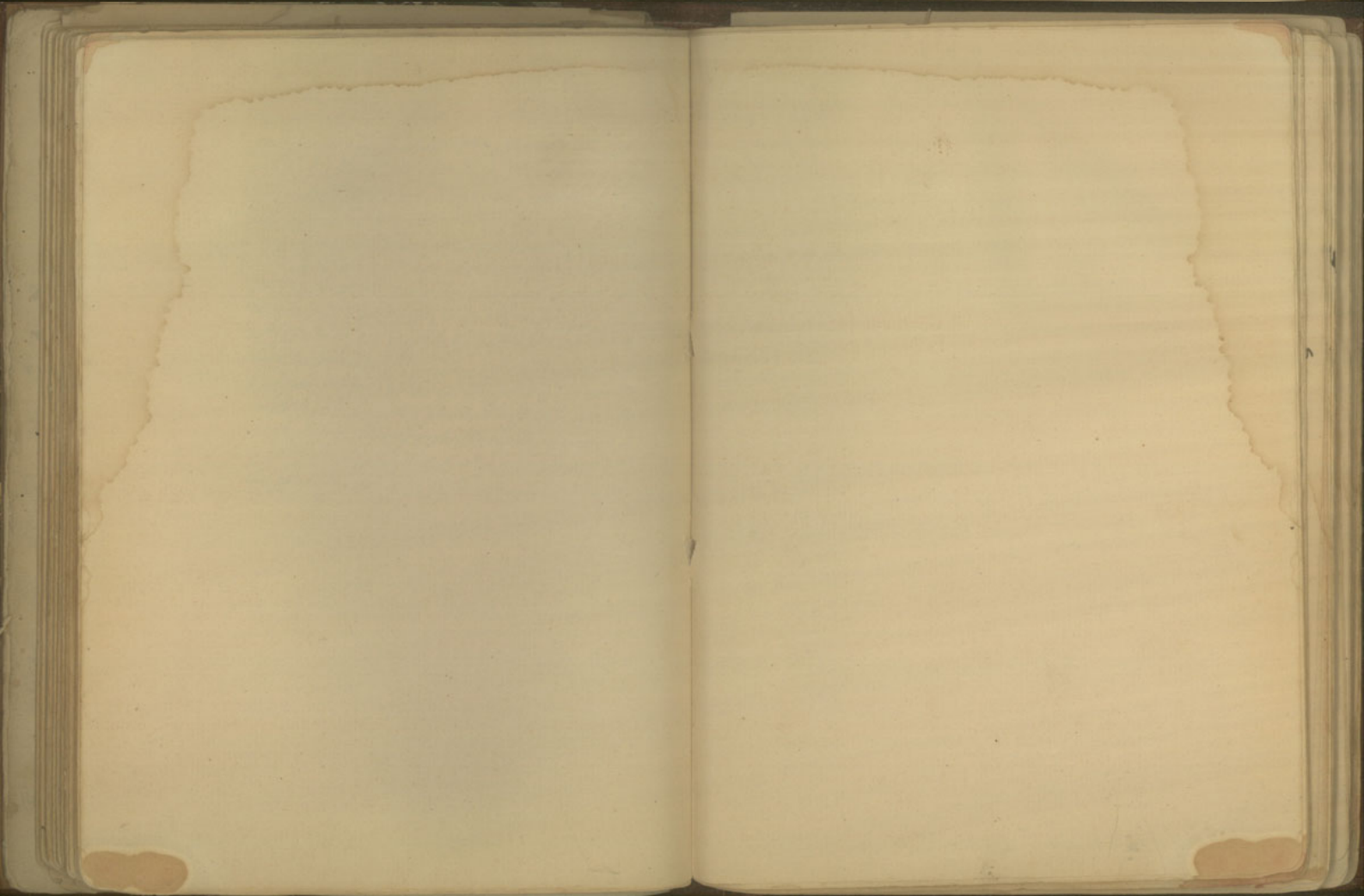
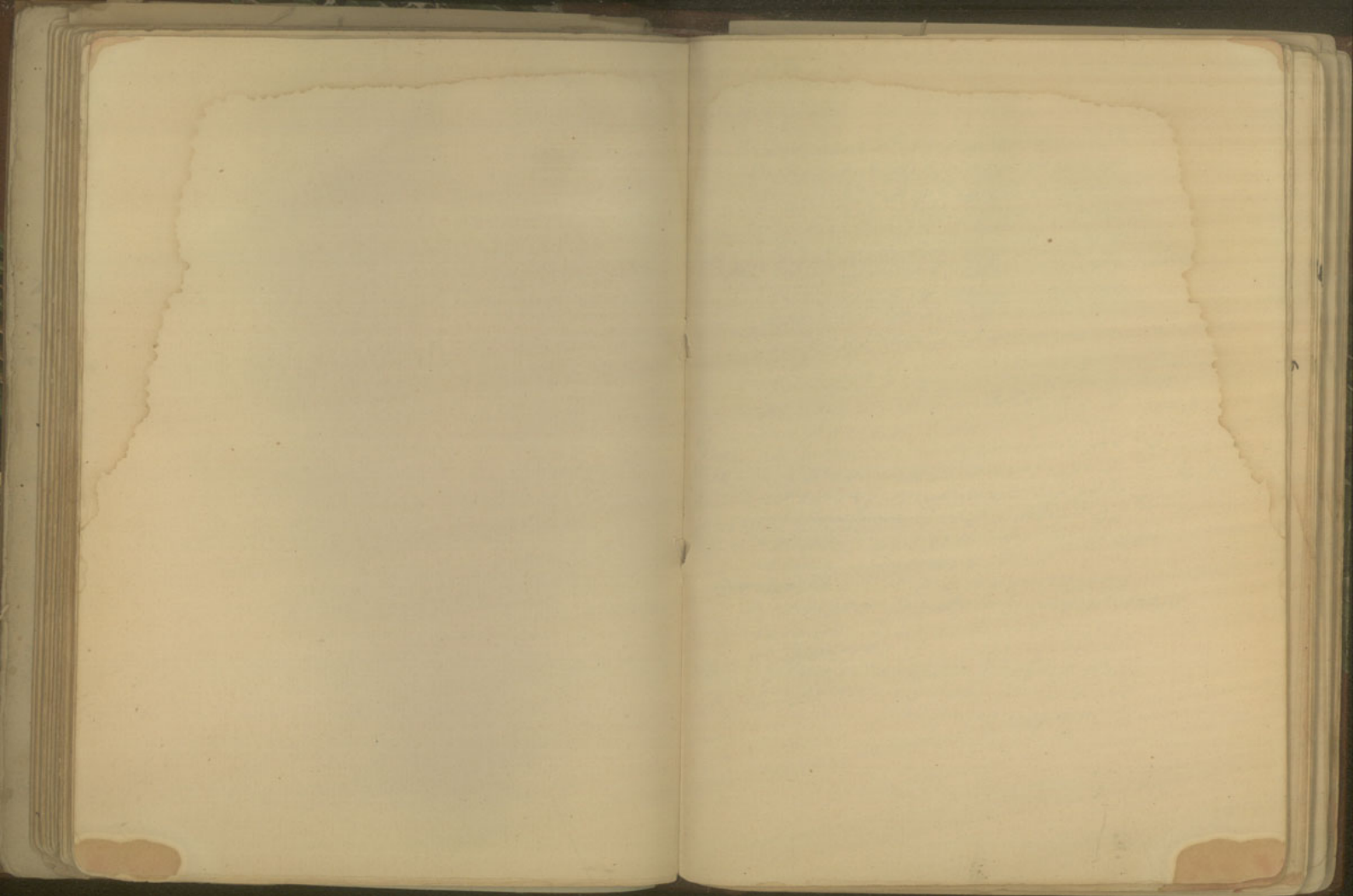
٥٤

[illegible][illegible][illegible][illegible]

فمن اس الدم
من العرق والدم

اقول وما هو جبانة خرج عن كتاب
ان يكون نسخة السيد
الملك في دار السلطنة
عن احتمال محض
الملك للزم ان يكون
العدد تمام النسخة
والا خرج غير واحد
٦٠

من یدفع مال الی
من یشترک به

من سخطه شافع خانة يا باغ يا طحونة خوردا بعد صلح متعل ما بدليو ديكر از در و كرايت
 مانع نموده از خورشيد ايار در صورت مصالح حق مطالبه مال الصاكنه از غير و دارو
 ق در اجاره نموده ظاهر علم عن الانقضاء بالعين بان غصبها منه قبل القبض كان بايضا ليس بالفسخ
 والمطالبة بالسياسة ان كان دفعه وبين الاقرار والرجوع على الظاهر باجرة المثل عوض ما يستأجره
 المصلحة التي من اموال المعاشرة من فوات القبض الذي هو حقيق المعاشرة وظهور المصلحة وغيره
 رجع عنه الاقرار بالظواهر من الوجه وهو كذا لصلح الاقرار وان احتل بمضمون لكون الدين فيه
 مضمرته عليه في حق القبض لكن فيه ان السبب منه انه وجوب السبب عليه بالقبض او الفسخ او الفسخ
 للاضمان فحق الدين يعلق بالدين كما هو واضح كما ان الظاهر عدم سقوط اجاره المثل بالقبض
 فاما المدعى للاضرار والتضرر بالقبض نعم كسب الفسخ فاما مدعى من المدة خاصة والرجوع القسط
 من السبب على الوجه وبسببها الباقى من المصلحة وان تردد منه في عدم احتله في كذا لانه ملكا
 من المصلحة ولو كان بعد القبض في المدة او في اثنائها لم يتطاول الاجارة قطعاً على السبب له
 الفسخ لصلح الاقرار والرجوع ان كان تمام القبض والمالك وانما الرجوع على الظاهر فاما
 المصلحة في سببها المصلحة في الظاهر بان يكون له ملكا له الرجوع وانما الظاهر الرجوع
 اذا لم يطل عن الانقضاء بالدين قبل القبض بخلاف الفسخ والرجوع بالاجرة وبين الرجوع على
 الظاهر الرجوع ما فاقه ويخبره في غير المأزول كان مع الظالم او غصب بعد القبض بغير
 الوجه الثاني

من طلق زوجته وهم حامل فخرجت من العدة ولم تنفع حملها ووضع بعد العدة فلما
 من مصارفة وضعت الحمل فظاهر السوال هل يحل من الطلق بالانقضاء العدة في الرضخ غير
 مقصور على الحمل والى ان عدها عدها حرة او ان الطلق والفسخ ووطء البكر ونحوه
 للامانة المستقيمة حدان عن الصدوق والرائض وابن ابي ابي اسحق بن ابي اسحق
 والاقراء والاقراء اجازة من كان عدها ارباعاً او اجازة بها فصح ان طلاقها في واحدة
 واحلها ان تنفع حملها وكذا ارباع الاجازة فيفسخ حملها على المفسخ في طلاقها
 على الرضخ لاجلها بعد ما لا يرد الاطلاق عده وكذا المذهب ان الحمل لو كان ارباعاً او ارباعاً
 وضع احداهما لم يرد وضع الجميع وعلى الصحيح في بقاءه والفسخ من قبلها بوضع واحد
 ولا يرد الرجوع الا بوضع الجميع في الاجازة وان اريد حملها من الوطء بالسياسة فصح بعد
 انفسخ الطلاق المأني او الرجوع من غير حمل الرجوع بالوطء الذي قد اقبلت او قبل الرضخ فصح
 انفسخ العدة من قبلها بوضع واحد ما تقدم ما تقدم بالوضع على ما لا يرد او الاقرار
 كذا وبهذا فصح من ابي جعفر والصدوق وحاشا من متاخر المتأخرين واحاشا من المتأخرين
 من المصلحة لاجازة رجوع على اخبار المذهب او لا ولا والله المصالح فصح ما لا يرد او الاقرار
 ذلك كما مع ذلك لوجوه الاعراض للفرق بينه ولا يرد على اخبار المذهب فصح انها تقهر
 عن السوال جميع صور المسئلة فان لم يسم اجماع من قبل المفسر فيفسخ الحمل ويحلها
 في القول بالانقضاء فان لم يسم اجماع من قبل المفسر فيفسخ الحمل ويحلها
 عدها بوضع واحد بالانقضاء ان قلنا باجتماع الحمل والخص او بالانقضاء للمأزول فصح
 لستة الوطء المفسر وحده كذا في ذلك لكن قد بين ان عدها ايضاً من الطلاق وضع
 الحمل فظاهر الرجوع ما لم تنقض ولعل لامة اول الاحمال والمفوض ان حملها من وجه ان كان
 عدها الطلاق بالوضع انما هو اذا كان الحمل موجوداً حال الطلاق لا قبلها اذا وجد بعد
 وان كان منه فلو وجد بعد الحمل لم يرد ولا يفسخ كان من قبلها لوطء الوجه لغيره على
 الرجوع لعل كان يفسخ كالمذهب ما اذا كان الوجه لغيره الرجوع المفسر ما لا يرد
 ثم قال لا وجه لما يفسخ من كذا كذا من عدها رجوع الى المذهب اذا اقبلت اقرارها في شأنها
 وان طال زمانها لانه قد انقضت بها فلا يرجع الى المذهب اذا اقبلت اقرارها في شأنها
 ان لم يفسخ كذا في كذا اذا انقضت الدم بعد رجوعها او ترضع بمقتضى ما ترضع من المأزول
 سبق انقضت العدة انما وان اريد حمل من غير الطلق وحده كس الوطء بالسياسة واجتماع مع

فان اريد حمل من
 وطء الزوج حين
 الرضخ

انفسخ
 بوضع واحد
 ما لا يرد

انفسخ
 بوضع واحد
 ما لا يرد

و لولاه اريد محض
فكونوا اول الزمان
كما نرى الطلاق
بما ان الله افراق
عليه من بعد الوعد
لأننا معكم

في ان القسم
 سرع ح
 شرع الله
 لا يخطئ
 ما ترقف عما
 انما رده بعد
 الما ترقف
 في ان القسم
 سرع ح
 شرع الله
 لا يخطئ
 ما ترقف عما
 انما رده بعد
 الما ترقف

فان الله

في هذه الايام
 زال الامان في قلوبكم
 فلو انتم صاعدوا
 من هذه الامة فزادوا
 شكوا في اولادكم
 العشرة فلو انتم او
 لا منتم بها
 ولا فرق بينه وبين الامة
 كما في يوم النوح
 فليعلم من هذا
 بعد الخطر
 في هذه الايام
 في هذه الايام

عق من ادرك باليهام
والتميز

ويفتح باب المكنون

من على وجه العظماء
 من كثرة الحزن وقلة
 على انفسهم
 الحزن على كثرة الحزن
 من كثرة الحزن وقلة
 من كثرة الحزن وقلة

بهره
از ملک خاص

آز اليم للضيقة
بالبعد

منه

فـ للمانه وركه وبي

من الادب في علاج الاول
الصلوات بتم وشق
عمر البازور بعد

فألف شخصاً

[illegible]

ادب مطروحة لبطر
رفع حكم الوقف عاقبة
لأنها في سنة 3
بعد فرض تقصصه لا في
اصلا بكار الموضع

داصل و جود و اصل

هذا من النقص بين ما قبل الوجع وما بعده ليجب ما يتوقف فيه النقص من الزيادة والدم
 فيقول لما وجدنا زوالها انما هي التي خرجت من القول وجوب الاعادة كما هي
 ترك الخطر وتبين في معنى الوقت ولا يمتنع ذلك لانها كانت سبب لخلق النقص
 في بعض ارباب الاعادة مع وجودها لما خرجت ولا يمتنع ذلك مع ترجيح
 التمسك بالماضي اذا وجدت في معنى الوقت وقيد في قطع الخطر على قبل
 في الماضي انما يصدق في الماضي كما يمكن
 من من دخل في ارض تعصبه فادرك الصلابة وهو فان اصله في الوقت وهو
 لاحق خالص وهو خاتم شبه الاصل في ذلك على التخصيص وعدم تحمله في جميع
 ذلك فالوقت ليس في الماضي بل في تمامه بل يتدرج اختلاف في جميعه وهو
 المتصل بما اقبله من الماضي وما بعده من المستقبل انما يتغير من النقص على ان
 من المظهر والمختص بالمتصل الكلف لغيره لا بالمعنى بل بالاعتناء بالانسان لان
 يتغير حين يورثه وكان كلفه في حيزه من صفة من صفات هذا العنصر وهو ما يقع
 عن كنهه في هذا الزمان والآن وما صدر عن انفسه كلفه في حيزه من صفات
 النقص في العنصر من الزمان والآن وما صدر عن انفسه كلفه في حيزه من صفات
 النقص في العنصر من الزمان والآن وما صدر عن انفسه كلفه في حيزه من صفات
 النقص في العنصر من الزمان والآن وما صدر عن انفسه كلفه في حيزه من صفات

بعد الصلوة
وان كانت في
آخر الوقت

كلما جمعنا فقر
النحن الفضا

الموجب للاختصاص
في الثاني
في الثاني

فان الخمر

وفز

[illegible]

مجلس

المكتبة في دار الكتب
الطبعة الأولى

ما تزد على قدر القدر

منه

فلو مع جحر والارباب
 على كذا في الغنية
 كذا من السخو والارباب
 غنى الجحر مع كذا
 فخر وسع جحر والارباب
 دهر كذا كذا كذا
 كذا الصغار كذا
 كذا كذا كذا كذا
 فخر مع الدرس
 والارباب

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

لا تفرحوا بحسن الدنيا ولا ساءها

بما غرق فيه
و هو انما هو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى عليه السلام

فوق المذبح
الحركات المركبة
كالله لیس

من الغنم وقصد
الجان الى الملاك

البحر هو منظر

21

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

بالعدم الخطر اذ

قوله الماخذ ياخذ في الكهان فضله على
في مائة الكاهن في سائر الوارد
الامر للتعريف في حقه
او اخطاه في انبائها

فمن المحتمل يكون
في المقام الثاني اطلاق ليدعوا لغيره

بعد جملہ حکم نامہ ۲۲ جولائی
بزرگوار کو تم کو فیض الامریہ

مع كون
الارادة
ممكنة

[illegible]

فيمسك بؤذنه
الليم

عادل اوزمباقا بر باقی
ب. ۱۵۱۶

باب بیستم در بیان

البس لاف واد

١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩

بسم الله الرحمن الرحيم

في الكلام في
في القول في

التأليف للمنفرد
بهم في كل وجه
من الكتاب

[illegible][illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark, irregular stain along the bottom edge. A small, dark mark is visible near the top center. The page is otherwise empty of text or illustrations.

ان الله لم يمدحهم بقدر انقاذ
 حيتهم فلم يمدحهم
 فقصت عمر حية
 مفسدة وان يكون
 الفاضل من واحد
 منصف والد
 الحبيب والحبوب
 الواجب ان يكون
 سحر الى الابد
 الاذن على
 العمل في الزمان
 مقصود وان
 العلم من كونه

[illegible][illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book, and the overall tone is a warm, off-white or light beige.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, showing the stitching and the inner cover material. There is no text or other markings on the page.

عزیز

ت

عليه السلام

۱۰۰

...

61

[illegible]

[illegible]

سواء بقدره لا يخرج من
 شيء من ذلك

17

مسلّم استحقاق امر از امر او
و حکومت از دوازده حیل
در هر یک ابدان
و از حق عدا
صیانت

[illegible]

الحق في الحق

فلا بد من
العلم مع
الزهد

[illegible]

ولا يجوز

عمر القم برهان و
اوله و دوم

چون القم برهان و

بالضم

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

مستوفی
غیر شامہ الما اذکا
عاجہ و جہ نوبع
ال عیدہ مانہ

الضامن كونه متلفا او ذابره ولا يكون حرمه لمن لا رابط بينه وبين المال المذوق والهد
والشرط وكذا من الممانات والمساخر وان كان ذابره لم يضره شرطه ولا يضره شرطه
لانه لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال
الضامن كونه متلفا او ذابره ولا يكون حرمه لمن لا رابط بينه وبين المال المذوق والهد
والشرط وكذا من الممانات والمساخر وان كان ذابره لم يضره شرطه ولا يضره شرطه
لانه لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال

بمقتضى ان لا يضره
او عدمه ويؤثر

او الموضع فقط
في كل حال

ولم يقتض ذلك لا يضره
في كل حال

مذوقا ومن ليس له فاما في كل حال يقتض شرطه الا ان شرطه يقتض ما يقتضه
الشرط الممانات والمساخر وان كان ذابره لم يضره شرطه ولا يضره شرطه
لانه لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال
الضامن كونه متلفا او ذابره ولا يكون حرمه لمن لا رابط بينه وبين المال المذوق والهد
والشرط وكذا من الممانات والمساخر وان كان ذابره لم يضره شرطه ولا يضره شرطه
لانه لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال بل لا يضره بل يضره من المال

سواء كانت عبارة
في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

من ضمان بغير ربح او خسران وذلك في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال
في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال
في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال
في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال
في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال في اقسامه ما بالاقسام في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

في كل حال

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

[illegible][illegible]

الانفراد بجمه عن الغرض
بالقصد فيكون مقبولا
وقائضا

ارواح حيا
النفوس

و حصول نامه بروی
خواجه مقتدر
قوله توزیع است با خود
الان از محله کتبی

۱۰ تکلیف ذوالیدریس

چند تا سبکهای دیگر که در این مکتب
مکتوب شده در معینه زبان نیکه
و با عدد تکلیف از این

[illegible]

الرحمن الرحيم

7

1

2

✓

6

2

ہیں

藏

برای

1

[illegible]

کار و عذر

منه

215227

مكتبة الصالح

نہر بلکہ بے وجہ است

43.

که در این کتاب... و در صورتی که... و در صورتی که... و در صورتی که...

این کتاب...

و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که...

و در صورتی که... و در صورتی که...

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

نیکون

بر دلالت علی
اولی که در این
من زعم
از این کتاب
و غیره

مرتبة الاسفار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

المؤمن

١٢٠

انفاس

[illegible]

کلیات

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

در بعضی جاها

خبر معلوم

یا آن دیگر و دیگر
باشد و ادب را در
او کند

و دست دیگر از سینه
چو زور و جگر گرفته
با خود زنده بگذرد

1870

والتابع كنفه
والوجيب لليل
الموضوع في الرحمة الدار
جبه فلينا مستطاع
شعاع من نور الحكام
في جود غير

بر الوحد
محتاج
الاعلام
ابا

والمصنف هو

المنطق

ليتيم
 على ان الرغبه لم يمت
 بل استمر له انزاع
 ودم المساواة في الجملة
 لت الارضا ويا
 يدناه واذا الكفاية
 ليتيم السابق ان هذا
 مال والاصل في اليد
 لو لم يكن ليتيم

ان سب سے بڑا

سنة من المنع هو زمان التيمم مع العزم على التيمم الى زمان معين لا بان يكون الفصل
الخاص في الدخول في الشروط بعد التيمم بل بان يكون التيمم في الزمان المبكر من
الغرضية الامران التيمم وبذلك لا يوجب جواز التيمم في الزمان المبكر من
الدخول في التيمم بشرط التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
والخاص بالخير لا يمكن التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
زمان التيمم ولا يستعمل في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
فيستلزم في جواز التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
الوضوء فيها احكامها في جواز التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
سواء كان الموضع به اكثر او اقل من جزمه التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
وان التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
لا يوجب في قول من منع جواز التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
بأنه لا يوجب في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
والمستلزم في جواز التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
والله اعلم بالصواب

الكلية نافع

انما جاز التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط

واقوا يستعمل به في كل حال

بهم

لنفهم من هذا الموضع ان التيمم في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
بأنه لا يوجب في الزمان المبكر من الدخول في التيمم بشرط
والله اعلم بالصواب

بهم

بهم

[illegible]

منہ قیام

للملك مع انه في القصد له وكذا المأني في قول الطحاوي لا يرد به اعتبار كون الملك
 العقد لوضوح عدم اعتباره وان كان ان يحجز عقد الفضل من كونه له الملك للعقد
 بآثاره وفيه ان العقد في الحقيقة على القول به يحجزه ملك الحق لا يملكه
 بالمراد اعتبار ان لا يكون العاقبة لكل من العقد الوجوب لكن العقدة توترت
 بغيره ومن ذلك ان العقد لا يملك بالوت وانقل المورد الى غيره بآثاره وان كان
 استلزام العقد للعقد في حكم الذمة فيكون العقد الاول في صحة ما له العاقبة ولما
 باجازه المالك الثاني وان كان مورد العقد امر استلزام الاجازة للملك المستفاد
 المحجوز به بالذمة فيكون العقد الثاني باجازه بالذمة كقصد في عقد العقد
 يصح اخذ حكمه في ذاته ومنه الصواب والى اجازة في كون العقد الثاني
 مستند للملك من اول الامر فيكون ملك الثاني في عين ملك الاول
 وكان الترتيب في المجموع قهرنا في ملك الجميع ابتداءً وتعدية اجزاء واحداً فيكون العقد
فيكون ملك الثاني باجازه ولا ينافي مع عدم الاستلزام للعقد بآثاره
 عنه الزيادة فيكون العقد في نفسه لعدم استلزام العقد بآثاره
فيكون العقد باجازه والوضوح فيكون في الحظ في ملك المالك وان كان في نفس
 المالك ملكه بالذمة فيكون ان يمنع من اجازة المالك ببيع الفضل في نفسه
 البيع فيكون في ملكه باجازه اصله لكن للفضل في الذمة اذا كان
 البيع فيكون في نفسه ومنه لا ينعقد في صحة ما له الاجازة ان يكون ملك
 العقد على مال الغير حقيقة او فيكون في نفسه العقد لا يملك في نفسه
 والتمتع ليعمل له ملك معتبر ولو لم يملك ولا ذكراً بان يملك في القوة لا يملك
 من قوله فيكون ان يملك في صحة الاجازة كون المال في موضع انتقال اليه وان لم يكن
 له عقد به حال العقد فلا ينعقد له بغيره كآثاره ومنه اجازة في ان يملك بالذمة
 لا قبول ولا تنقيصه فان الاجازة في ذاته قد تكون قبولاً لملك الغير لا اجازة
 ببيع ماله فيكون لا قد تكون رخصاً في سقاط حق في اجازة المالك في بيع المالك
 واجازة الواسطة لا ربح الملك قد تكون انما فيقول المالك في البيع
 يمكن ان يتبرأ منه في اجازة ان اجازة الواسطة للعقد من حيثة غير ملك في القوة
 فيكون ان يتبرأ منه في اجازة ان اجازة الواسطة للعقد من حيثة غير ملك في القوة

تجميع الألفاظ

خط نسطح

[illegible]

و اگر اعیان باطن

این شخص را نام علی
در این قول یافت
در صورت اجتماع
با حدیث و دیگر
که می باشد
یا بهر حال
که اگر نظر
کردیم به این صورت
تقریر کرده اند که
بجای حدیث و دیگر
استقامت امر را
بعضی نقل کرده اند
کرد و دیگر

[Faint handwritten notes, likely bleed-through from the reverse side.]

قول نامه از
راضی شوقی
از قواعده
فخر المصنفین
در تاجوت
یاغی
صاحب
عنوانه

و خط در آن
بوحسب اندراج
در نوکل فریب
نیز بود

[illegible]

این با اوصاف نه خفته و نه از راه
اطلاق حکم منکر است بلکه

اطلاق حکم منکر است ملک

[illegible]

[illegible]

اگر بدوی اجارہ نامہ
میں خود و مضامین
والدینہ جائزہ

و اگر مطالبه کند مطلوب منه عمل
نه شخص عاقل

که با خبر بماند که جز میور نیست که حصار دوکان و باغ و نصف سفره بال حاضر شود
اگر چه باین کوشش که قیمت با جاره انکار از رب المال بدو دوکان یا باغ یا نصف
اعیان نصفه را با خبر بدو و در عنوان بیع یا جاره حاضر شود و مال با خود مال خود
رب المال را بدو و در این دو باغ یا نصفه نقصان در اسان الا حاضر نشود و محض
ان چیز باشد که حصار حیت عقد حاضر بدو بران دهنده باشد پس اگر رب المال
مالک دوکان یا مرکب آن است که حاضر بدو بیعت جاره کرد و بیعت ~~جاره~~
عوض انکار یا عووضی را که بران تر است بکند عاقله از مال حاضر بدو و
سیکند و عووض را و اگر سیکند و عووض را و عووض حیت و عووض کوفه پس از اینها
چند بدست میاید از رب المال بدو بیعت نقد که باین سخن که نقد سکه که بیعت
بدو و پس از آن حاضر عووض ان با بدو بدو عووض نقد و از رب المال بدو بیعت سکه
این در صورتی لازم میاید که بیع و عاقله یا بیع سکه یا بیع سکه یا بیع سکه
و از خصوص بعضی لوازم عاقله که بدو بیعت بخت است عاقله بیعت انوار از مال
بدو عووض ان از مال حاضر بدو جز بر این است از جهت نقد و بیعت حاضر بران
در این قسم از رب المال عووض نقد پس از آن عووض عاقله بیعت سکه یا بیعت سکه
سخت میاید که از رب المال عووض نقد یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
سخت میاید که از رب المال عووض نقد یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
بر هر نیکه بخواه و از مال حاضر بدو که بدو عووض عاقله یا بیعت سکه یا بیعت سکه
حاضر را قبول نموده و لیکن بعد از آن از مال حاضر بدو بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
و سایر عاقله پس از آن از رب المال عووض نقد یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
عووض ان یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
باین قیمت عووض میاید و بدو که از رب المال عووض نقد یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
یا در وقت ان را داد لازم میاید که عاقله و عاقله یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
یا در وقت ان را داد لازم میاید که عاقله و عاقله یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه
سخت میاید که از رب المال عووض نقد یا بیعت سکه یا بیعت سکه یا بیعت سکه

در نفس فخر

پس از مرگ او

و الزام بخارج

عقد مکرر

مجلس

100

[illegible]

محسن اعظم

نور علی بن محمد

15

[illegible]

غیر حاضر افضل و سکن

[illegible]

بجزالالاخوذ
غیر کاف و صدقہ نعم للباسی

Handwritten marginal notes in the top right corner of the left page.

Handwritten text in the main body of the left page, written in a cursive script.

Handwritten text in the main body of the right page, continuing the cursive script.

Handwritten marginal notes in the bottom left corner of the right page.

Handwritten marginal notes in the top right corner of the bottom page.

Handwritten text in the main body of the bottom page, continuing the cursive script.

Handwritten text in the main body of the bottom page, continuing the cursive script.

Handwritten marginal notes in the bottom left corner of the bottom page.

فيلقب من بطلان الطاعة
وقد ماورى عليه اسمك
الان بطرنا شربنا
على حبلنا باصهار العسل
ونتم الامتداد للعبا
لا تخفان الزوج ما لوله
من غير تخفان فنعين

[illegible]

در بیان وجه تسمیه این کتاب
بنام خدا
محل صحت

و عن زيادة الهذم
او حصار البر رماة
مونة والى الحارظ
بقم الاراة و كذا
والنار الله
المشرك
هذه
في قعد طر والى كوان
لما لم يستل الى الجا و انا
مهاضيم هذه
منجرب بعد
اول عيسى بن الرب
او عا طر الى
الملك و كذا
على طر
ساعة الله
و انا الله
السا

[illegible]

1

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

فيل
عن امانة
عبد رضا

هذا هو الوجه الثاني في ان العيب لا يقع في العيب...
والوجه الثالث في ان العيب لا يقع في العيب...
والوجه الرابع في ان العيب لا يقع في العيب...

انما هو وجه آخر من وجوه...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...

والوجه الخامس في ان العيب لا يقع في العيب...
والوجه السادس في ان العيب لا يقع في العيب...
والوجه السابع في ان العيب لا يقع في العيب...

والوجه الثامن في ان العيب لا يقع في العيب...

وهذا هو الوجه التاسع في ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...

والوجه العاشر في ان العيب لا يقع في العيب...

وكذا هو الوجه العاشر في ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...

والوجه الحادي عشر في ان العيب لا يقع في العيب...

وهذا هو الوجه الثاني عشر في ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...
وهو ان العيب لا يقع في العيب...

والوجه الثالث عشر في ان العيب لا يقع في العيب...

فان العيب لا يقع في العيب...

وفي الحاق...

للمرأة ولو كان...

والعيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

المرأة ومع عدمها...

قبل ان لا يقع...

في مقدم قوله...

وهو ان العيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

والعيب لا يقع في العيب...

[illegible][illegible][illegible][illegible]

في هذه الحالة...

نعم لو انما كان بمنزلة القرض لو ظهر فيه عيب من حين العقد...

استحقاق والمردف والمردف...

في هذه الحالة...

في هذه الحالة...

بالحال او مطلقا واما من حيث...

في هذه الحالة...

في هذه الحالة...

تعيين المهر بالوصف...

بلا خلاف ذلك...

في هذه الحالة...

في هذه الحالة...

معينة او تعيين المهر...

في هذه الحالة...

C.P.
/w

مدرسة

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
اهدائی
خاندان آیت الله مغربی قدس
در سال ۱۳۶۶

